

¹Höret, ihr Kinder Israel, des HERRN Wort! denn der HERR hat Ursache, zu schelten, die im Lande wohnen; denn es ist keine Treue, keine Liebe, keine Erkenntnis Gottes im Lande;²sondern Gotteslästern, Lügen, Morden, Stehlen und Ehebrechen hat überhandgenommen und eine Blutschuld kommt nach der andern.³Darum wird das Land jämmerlich stehen, und allen Einwohnern wird's übel gehen; denn es werden auch die Tiere auf dem Felde und die Vögel unter dem Himmel und die Fische im Meer weggerafft werden.⁴Doch man darf nicht schelten noch jemand strafen; denn dein Volk ist wie die, so den Priester schelten.⁵Darum sollst du bei Tage fallen und der Prophet des Nachts neben dir fallen; also will ich deine Mutter zu Grunde richten.⁶Mein Volk ist dahin, darum daß es nicht lernen will. Denn du verwirfst Gottes Wort; darum will ich dich auch verwerfen, daß du nicht mein Priester sein sollst. Du vergißt das Gesetz deines Gottes; darum will ich auch deine Kinder vergessen.⁷Je mehr ihrer wird, je mehr sie wider mich sündigen; darum will ich ihre Ehre zu Schanden machen.⁸Sie fressen die Sündopfer meines Volks und sind begierig nach ihren Sünden.⁹Darum soll es dem Volk gleich wie dem Priester gehen; denn ich will ihr Tun heimsuchen und ihnen vergelten, wie sie verdienen,¹⁰daß sie werden essen, und nicht satt werden, Hurerei treiben und sich nicht ausbreiten, darum daß sie den HERRN verlassen haben und ihn nicht achten.¹¹Hurerei, Wein und Most machen toll.¹²Mein Volk fragt sein Holz, und sein

¹اسْمَعُوا قَوْلَ الرَّبِّ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، إِنَّ لِلرَّبِّ مُحَاسَنَةً مَعَ سُكَّانِ الْأَرْضِ، لِأَنَّهُ لَا أَمَانَةَ وَلَا إِحْسَانَ وَلَا مَعْرِفَةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ. لَعَنَ وَكَذَّبَ وَقَتَلَ وَسَبَّحَ وَفَسَقَ. يَغْتَبِفُونَ، وَدِمَاءٌ تَلْحَقُ دِمَاءً. لِذَلِكَ تَنُوحُ الْأَرْضُ وَتَدْبُلُ كُلُّ مَنْ يَسْكُنُ فِيهَا مَعَ حَيَوَانِ الْبَرِّ وَطُيُورِ السَّمَاءِ، وَأَسْمَاكِ الْبَحْرِ أَيْضاً تَتَنَرَّعُ. وَلَكِنْ لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ وَلَا يُعَاتِبُ أَحَدٌ. وَشَعْبُكَ كَمَنْ يُحَاصِمُ كَاهِنًا. فَتَتَعَتَّرُ فِي الْتَّهَارِ وَتَتَعَتَّرُ أَيْضاً النَّبِيُّ مَعَكَ فِي اللَّيْلِ، وَأَنَا أَخْرَبُ أَمْكُ. قَدْ هَلَكَ شَعْبِي مِنْ عَدَمِ الْمَعْرِفَةِ. لِأَنَّكَ أَنْتَ رَفَضْتَ الْمَعْرِفَةَ أَرْفَضْتُكَ أَنَا حَتَّى لَا تَكْهَنَ لِي. وَلِأَنَّكَ تَسَيَّيْتَ شَرِيعَةَ إِلَهِكَ أَنْتَسِمَ أَنَا أَيْضاً بَنِيكَ. عَلَى حِسْبِمَا كَثُرُوا هَكَذَا أَخْطَأُوا إِلَيَّ، فَأَبْدِلُ كَرَامَتَهُمْ يَهُوَانَ. يَأْكُلُونَ حَصِيَّةَ شَعْبِي وَإِلَى إِيْمِهِمْ يَحْمِلُونَ نُفُوسَهُمْ. فَيَكُونُ كَمَا الشَّعْبُ هَكَذَا الْكَاهِنُ. وَأَعَاقِبُهُمْ عَلَى طَرَفِهِمْ وَأَرُدُّ أَعْمَالَهُمْ عَلَيْهِمْ. فَيَأْكُلُونَ وَلَا يَشْبَعُونَ، وَيَبْزُونَ وَلَا يَكْتَنُونَ، لِأَنَّهُمْ قَدْ تَرَكُوا عِبَادَةَ الرَّبِّ. أَلَزَيْتُ وَالْحَمْرُ وَالسَّلَاقَةُ تَحْلُبُ الْقَلْبَ. شَعْبِي يَسْأَلُ حَسْبَهُ وَعَصَاهُ تُخْبِرُهُ، لِأَنَّ رُوحَ الرَّبِّ قَدْ أَصْلَهُمْ فَزَنُوا مِنْ تَحْتِ إِلَهُمْ. يَذْبَحُونَ عَلَى رُؤُوسِ الْجِبَالِ وَيُبْخِشُونَ عَلَى التَّلَالِ تَحْتَ الْبَلُوطِ وَاللَّبْنَى وَالْبُطْمِ لِأَنَّ ظِلَهَا حَسَنٌ. لِذَلِكَ تَرْبِي بَنَاتِكُمْ وَتَفْسِقُ كَنَانِكُمْ. لَا أَعَاقِبُ بَنَاتِكُمْ لِأَنَّهُنَّ يَزْنِينَ وَلَا كَنَانِكُمْ لِأَنَّهُنَّ يَفْسِقْنَ. لِأَنَّهُمْ يَعْتَرِلُونَ مَعَ الزَّانِيَاتِ وَيَذْبَحُونَ مَعَ النَّازِلَاتِ الرَّبِّيَّ. وَشَعْبٌ لَا يَعْقِلُ يُهْزَعُ. إِنْ كُنْتُ أَنْتَ زَانِيَا يَا إِسْرَائِيلَ فَلَا يَأْتُمُ يَهُودًا. وَلَا تَأْتُوا إِلَى الْجُلُجَالِ وَلَا تَصْعَدُوا إِلَى بَيْتِ آوَنَ وَلَا تَحْلِفُوا، حَيْثُ هُوَ الرَّبُّ. إِنَّهُ قَدْ جَمَعَ إِسْرَائِيلَ كَبَفَرَةٍ جَامِحَةٍ. أَلَا بَزَعَاهُمْ الرَّبُّ كَحُرُوفٍ فِي مَكَانٍ وَاسِعٍ. أَفْرَايِمُ مُوتِقٌ بِالْأَصْنَامِ. انْزُكُوهُ. مَتَى انْتَهَتْ مُنَادَمَتُهُمْ رَزَوْا زَنْتً. أَحَبَّ مَجَانَّتَهَا، أَحَبُّوا الْهُوَانَ. قَدْ صَرَّتْهَا الرِّيحُ فِي أَجْنِحَتِهَا، وَحَجَلُوا مِنْ دَبَائِحِهِمْ.

Stab soll ihm predigen; denn der Hurerei-Geist verführt sie, daß sie wider ihren Gott Hurerei treiben.¹³ Oben auf den Bergen opfern sie, und auf den Hügeln räuchern sie, unter den Eichen, Linden und Buchen; denn die haben feinen Schatten. Darum werden eure Töchter auch zu Huren und eure Bräute zu Ehebrechrinnen werden.¹⁴ Und ich will's auch nicht wehren, wenn eure Töchter und Bräute geschändet werden, weil ihr einen andern Gottesdienst anrichtet mit den Huren und opfert mit den Bübinnen. Denn das törichte Volk will geschlagen sein.¹⁵ Willst du, Israel, ja huren, daß sich doch nur Juda nicht auch verschulde. Geht nicht hin gen Gilgal und kommt nicht hinauf gen Beth-Aven und schwört nicht: So wahr der HERR lebt!¹⁶ Denn Israel läuft wie eine tolle Kuh; so wird sie auch der HERR weiden lassen wie ein Lamm in der Irre.¹⁷ Denn Ephraim hat sich zu den Götzen gesellt; so laß ihn hinfahren.¹⁸ Sie haben sich in die Schwelgerei und Hurerei gegeben; ihre Herren haben Lust dazu, daß sie Schande anrichten.¹⁹ Der Wind mit seinen Flügeln wird sie zusammen wegtreiben; sie müssen über ihrem Opfer zu Schanden werden.